

VERGADERING VAN 10 MAART 2010

Voorzitter: de heer J.P. Rehwinkel

Aanwezig: de heren J.A. Marion (SP), J.D. Hukema (PvdA), J. Evenhuis (VVD), M. Baldew (PvdA) en H. Miedema (GroenLinks), mevrouw R.F. Slors (PvdA), de heer J. Vogel (CDA), mevrouw A.J. Vos (PvdA), de heren B. Oost (PvdA), M.T. Gijsbertsen (GroenLinks) en H.F.B. van der Heijdt (PvdA), mevrouw A. Postma (GroenLinks), de heren J. Spakman (PvdA) en R. van der Schaaf (PvdA), mevrouw K.A. Hazewinkel (PvdA), de heren S.W. Telgt (PvdA), M. Azghoughi (PvdA) en J.M. van Keulen (VVD), mevrouw H.J. van Mameren (VVD), de heren P.J.R. van der Wilt (D66), J.P.T. Klijnsma (GroenLinks), D. de Haan (GroenLinks) en D. Jager (VVD), mevrouw B.G. de Boer (VVD), de heren J.H. Luhoff (D66), J. Seton (CDA), R.P. Prummel (Stadspartij Groningen), S. Antuma (Student en Stad), A. de Rooij (PvdA) en E. Eikenaar (SP), de dames L.R. van Gijlswijk (SP), H. Rademaker (SP), T. Kirienco (SP) en A.B.M. Schlebusch (SP), de heer M.A. in 't Veld (SP), mevrouw I.M. Jongman-Mollema (ChristenUnie), de heer D. de Jong (SP), de heer J. Bolhuis (Stadspartij) en de heer B.H. Koops (CDA)

Griffier: de heer D.H. Vrieling

Secretaris: de heer H.P. Bakker

Wethouders: de dames C.T. Dekker (GroenLinks), J.C.M. van Schie (PvdA) en J.A. Visscher (SP) en de heren P.W.G. Verschuren (SP) en F. de Vries (PvdA)

Afwezig: J.J. Dijkstra (PvdA)

De VOORZITTER: De vergadering van de gemeenteraad van Groningen van woensdag 10 maart 2010 is geopend.

Aan de orde is allereerst punt 1 van de agenda, waarbij ik iedereen natuurlijk welkom heet, zeker ook degenen die op de publieke tribune hebben plaatsgenomen.

1. Raadsvoorstel rechtmatigheid verkiezing leden van de gemeenteraad

De VOORZITTER: U heeft een voorstel van de plaatsvervangend griffier en mij bereikt, met aan u de suggestie om te besluiten dat de verkiezing van de leden van de gemeenteraad op 3 maart op rechtmatige wijze heeft plaatsgevonden. Wilt u aldus besluiten? Dat is het geval. Dan is aldus, in ieder geval hier in Groningen, besloten.

2. Onderzoek geloofsbrieven nieuw benoemde leden van de gemeenteraad

De VOORZITTER: Voor het onderzoek van de geloofsbrieven, benoem ik vier commissies. Ik zou willen vragen of in de eerste commissie willen plaatsnemen de heer Evenhuis, de heer De Rooy en mevrouw Postma. In de tweede commissie de heer Seton, de heer Prummel en de heer Spakman. In de derde commissie mevrouw Rademaker, de heer Gijsbertsen en de heer Antuma. En in de vierde commissie mevrouw De Boer, de heer Eikenaar en de heer Luhoff.

Ik zou aan de commissies willen vragen om de geloofsbrieven van de nieuw benoemde leden van de raad te bestuderen en te onderzoeken. En voor de duur van dit onderzoek schors ik de vergadering. De vergadering is geschorst.

De VOORZITTER: Ik heropen deze vergadering. Ik zou willen vragen wat het onderzoek van de commissies Geloofsbrieven heeft opgeleverd. Allereerst geef ik het woord aan de heer Evenhuis. Ik zou u willen verzoeken ons mee te delen wat het onderzoek van de eerste commissie heeft opgeleverd.

De heer EVENHUIS: Voorzitter, dank u wel. Onze commissie heeft de geloofsbrieven en bijbehorende stukken van de dames C. Bloemhof, B. de Boer, C. Dekker, M. Dekker, I. Jongman-Mollema en de heren B. Baldew, J. Bolhuis en E. Eikenaar, M. Gijsbertsen en D. Jager onderzocht. Ze zijn in orde bevonden, voorzitter. Zij adviseert dan ook de benoemden te verklaren lid te worden van de raad.

De VOORZITTER: Dank u. Dan is het woord aan de heer Seton, om ons mee te delen wat het onderzoek van de tweede commissie heeft gebracht.

De heer SETON: Voorzitter, dank u wel. Onze commissie heeft de geloofsbrieven en bijbehorende stukken van de dames S. Koebrugge, M. Kruders, A. Kuik, G. van der Meulen en de heren J. Evenhuis, G. Kelder, J. van Keulen, W. Leemhuis, J. Luhoff en R. Martens onderzocht en in orde bevonden. Zij adviseert dan ook de benoemden toe te laten als leden van de raad.

De VOORZITTER: Dan geef ik het woord aan mevrouw Rademaker voor het onderzoek van de derde commissie.

Mevrouw RADEMAKER: Dank u wel. Onze commissie heeft de geloofsbrieven en bijbehorende stukken van de dames A. Postma, A. Riemersma en de heren W. Moes, G. Offerman, R. Prummel, A. de Rooy, B. de Rook, A. Rutten R. van de Schaaf en J. Seton onderzocht en in orde bevonden. Zij adviseert dan ook de benoemden toe te laten als leden van de raad.

De VOORZITTER: Dan is het woord aan mevrouw De Boer namens de vierde commissie.

Mevrouw DE BOER: Onze commissie heeft de geloofsbrieven en bijbehorende stukken van de dames H. Rademaker, L. van de Vegt, J. Visser, de heren T. Schroor, A. Sijbolts, J. Spakman, M. Verhoef, P. Verschuren en F. de Vries onderzocht en in orde bevonden. Zij adviseert dan ook de benoemden toe te laten als leden van de raad.

De VOORZITTER: Dan stel ik u als leden van de raad voor conform de adviezen van deze vier commissies conform te besluiten. Kan aldus worden besloten? Dat is het geval. Ik dank de commissies voor hun werkzaamheden.

(...)

U zag de aarzeling, want ik weet niet of het mogelijk is na nog niet eens een halfjaar burgemeesterschap, maar ik sta hier met weemoed. Hoe moet dat dan wel niet voor u zijn? Bijvoorbeeld voor mijnheer Klijsma, voor mijnheer De Haan of voor u, mijnheer Vogel? Het had zo anders moeten gaan eigenlijk, vorige week. Ik ga u al missen. En nee... Maar u verdwijnt toch wel wat meer op afstand en wij weten met hoeveel overgave u dit werk heeft gedaan, hoezeer je dan een fase in je leven afsluit. Sommigen hopen wij ook te zien terugkeren als er misschien in de komende weken onder leiding van de heer De Vries heel voortvarend wordt gewerkt – maar daar hoor ik als burgemeester even heel weinig van te vinden.

Ik denk dat wij met zijn allen hier, en ik dus nog niet het meest, met weemoed bijeen zijn en terugkijken op wat gebeurd is. Zoals het in een gedicht van Nina Laverona wel eens is gezegd ‘uit het oog’ (nou, u heeft beloofd dat dat niet gebeurt, mijnheer Vogel). Maar het gedicht – of althans een aantal regels uit dit gedicht – is als volgt: “En dan is het tijd om te gaan, de antwoorden in te pakken op de nooit gestelde vragen die ooit zo belangrijk waren.”

We nemen afscheid van heel velen van u. Ik vraag mij zelfs af, maar daar ga ik niet over, daar gaat de kiezer over, of het er niet té veel zijn. Velen die niet zullen terugkeren in de raad die morgen wordt geïnstalleerd. En natuurlijk zal ik zo dadelijk een paar woorden wijden aan ieder die hier vandaag voor het laatst zit, heel persoonlijk, maar ik wil eerst u als gehele raad bedanken voor het belangrijke werk dat u de afgelopen jaren heeft verricht. En ik weet dat ik daarbij ook namens velen spreek. Voor u allen geldt dat het dienen van de publieke zaak uw aandacht en toewijding had en daar kan Groningen u erkentelijk voor zijn. Want u heeft zich ten dienste gesteld van de democratie. Vaak een leuke maar heel vaak ook niet zo'n eenvoudige taak. En democratie kan ook heel naar zijn, kan ook heel hard zijn. U heeft vol overgave de afgelopen jaren gelezen, u heeft vergaderd, u heeft gedebatteerd, u heeft geïnterrupteerd, u heeft het college – en soms ook elkaar – het vuur aan de schenen gelegd met vragen, moties, amendementen en initiatiefvoorstellen. U bent het lang niet altijd eens geweest met elkaar. Altijd níet eens met elkaar, zou ik bijna zeggen, maar dat is ook niet helemaal waar. U heeft in de afgelopen vier jaar heel veel bereikt. Mag ik, als degene die hier nog maar zo kort rondloopt, uw successen nu noemen?

De invoering van de Wet werk en bijstand is uitstekend verlopen.

Bij het economisch businessplan, nu G-kracht, heeft u het fenomeen ‘raad aan de voorkant’ vormgegeven. Bijvoorbeeld met werkbezoeken en expertmeetings. G-kracht, Jaap Dijkstra heeft hier ook erg aan getrokken. Hij vindt het erg jammer dat hij vandaag helaas niet aanwezig kan zijn.

We zijn gestart met bijeenkomsten om de burgerparticipatie te versterken en we hebben een cultuurverandering in gang gezet, bepaald geen sinecure.

De verzelfstandiging van het openbaar onderwijs is een intensief proces geweest, waar José van Schie ook een belangrijke rol in vervulde, samen met u als raad.

Ik herinner me nog dat moment, ik weet nog precies waar ze zat en ik was er erg van onder de indruk van hoe beheerst en hoe inhoudelijk en overtuigd ze toen was.

U heeft grote stappen gezet in de verbetering van sportaccommodaties en er is een nieuwe cultuurnota 2009-2012 vastgesteld.

Twee grote bouwprojecten die in het oog springen zijn de Abel Tasmantoren aan het Eemskanaal en de woningen en de appartementen op de Kop van Oost.

Met het project 'Schoon, heel en veilig' wordt met politie, bewoners en veel andere betrokkenen samengewerkt aan een prettige leefomgeving.

Ten slotte, hier staat elke keer 'wij' maar ik maak er 'u' van, heeft u op het terrein van duurzaamheid veel bereikt. U heeft een nieuwe groenstructuurvisie tot stand gebracht, er zijn veel energiebesparende maatregelen geweest en er wordt steeds meer hier in Groningen aan ecologisch beheer gedaan met de grazende schapen als een levend en levendig visitekaartje.

Natuurlijk zijn nu, aan het eind van deze raadsperiode gekomen, niet alle dossiers afgerond. De nieuwe raad wacht een schone taak. Sommigen van de nieuwe raadsleden zitten letterlijk op de tribune klaar om de vele zaken voort te zetten, waar u een begin mee heeft gemaakt. Sommigen van u zullen daar opnieuw als raadslid bij betrokken zijn. Voor sommigen van u begint nu een nieuw leven. Een leven na het raads-lidmaatschap. Tot iedereen wil ik zeggen: heel hartelijk bedankt voor alle inzet in de raadsperiode 2006-2010. En dan wil ik mij nu graag wat persoonlijker tot u richten. Tot u, die vanaf vandaag, dat is zojuist beloofd, in ieder geval betrokken burger blijft. Blijft u nog even op uw plaats zitten, zo dadelijk zal ook nog door anderen het woord worden gevoerd. En zeker hebben we ook iets tastbaars, dat we u mee zouden willen geven.

Stephan Antuma:

Beste Stephan, Stephan volgde in 2008 Finn van Leeuwen op als raadslid voor Student en Stad en het is bijna een understatement om te zeggen; je was een waardig opvolger. De door Finn ingezette lijn om betogen beknopt, helder en uit het hoofd te doen, werd door jou moeiteloos overgenomen. Je hebt brede kennis van zaken, je hebt gezag – dat heb je bijvoorbeeld vanmiddag nog getoond – en je hebt je inhoudelijk goed ondersteund geweten door medewerkers uit je partij. Daardoor kon Student en Stad zich echt profileren als een partij met goed doordachte opvattingen over alle onderwerpen die in de gemeente Groningen spelen. Jij ook, heel uitdrukkelijk, weigerde zich als 'one-issuepartij' neer te zetten. En ik hoorde vorige week een reactie van iemand van jullie op de verkiezingsuitslag en dat was inderdaad het beste compliment dat jullie jezelf mogen geven. Dat je misschien niet die zetelwinst hebt behaald, maar dat je voor de zoveelste periode hier zit. En dan ben je dus geen eendagsvlieg. En dat ben je dus geworden door iemand als jij, Stephan, doordat je dus niet die 'one-issuebeweging' was.

Jullie hebben het als eenmansfractie moeten doen de afgelopen jaren en jullie boekten successen in de raad. Bijvoorbeeld met een motie om dynamisch verkeersmanagement in te voeren in de stad en fietsen buiten winkeltijden mogelijk te maken in de Herestraat en de Zwanestraat. 's Morgens mopper ik altijd even op jou als ik er langsloop, dat is net de tijd dat er gefietst mag worden en ik dus soms bijna van de sokken gefietst wordt. Je hebt de belangen van Student en Stad de afgelopen twee jaar waardig vertegenwoordigd. Door die inhoudelijk goede en constructieve opstelling heb je als kleine eenmansfractie succes geboekt en werd jouw partij zeer serieus genomen. En daar mag je volgens mij heel trots op zijn.

U mag zo dadelijk applaudisseren nadat ik heb gezegd dat we Stephan namens u, alle succes toewensen in zijn verdere carrière en namens u spreek ik ook uit, ik weet dat ik dat mag doen, dat we hopen dat we hem in de toekomst in het openbaar bestuur opnieuw zullen zien.

Dan kom ik bij Mohamed Azghoughi:

Beste Mohamed, een beetje een stille kracht op de achtergrond. Zo kunnen wij jouw aanwezigheid in deze raad denk ik wel kenschetsen. Je bent niet iemand van grote woorden. Maar, en dat siert jou, je maakt op rustige en bescheiden manier wel duidelijk waar jouw partij voor staat. Gelijke kansen voor mensen, de mogelijkheid om jezelf te ontplooiën, zelfredzaamheid, dat zijn zaken die jij belangrijk vindt. Daar heb jij de afgelopen vier jaar sterk voor gemaakt in de raad. Onder meer met een initiatiefvoorstel om een betere aansluiting tussen onderwijs en arbeidsmarkt te realiseren.

Naar aanleiding daarvan is de gemeente een proef gestart met een coördinatiepunt op een bedrijventerrein voor werving en begeleiding van stagiaires. Ook heb je Karin Hazewinkel als voorzitter van de raadscommissie Werk en Inkomen vervangen tijdens haar zwangerschapsverlof. Een taak die je uitstekend hebt vervuld. Wat mij ook geraakt heeft, en ik vind het bijzonder om dat uit te spreken, was toen we een paar weken geleden spraken over de positie van homoseksuelen en transseksuelen, en uitgerekend jij daar woordvoerder was. Dat vind ik heel bijzonder. We danken je dus voor je bijdrage aan het gemeentebestuur van de stad in de afgelopen vier jaar. En ook voor jou een applaus.

Rosita van Gijlswijk:

Beste Rosita, in december 2006 verliet je de raad om naar de Tweede Kamer te gaan. Maar twee jaar later kwam je weer terug in deze raad om Jasper van der Schaaf op te volgen. Je hebt je partij in de stad voor de gemeenteraadsverkiezingen steeds zien winnen, maar dit was vorige week helaas een keer niet het geval. En daarom zien we jou dus nu, toch tamelijk onverwacht, niet terug in de raad (hier staat gewoon: 'nou ja, voorlopig dan').

Rosita, het is geen understatement als ik zeg dat je steeds behoorlijk aanwezig was in het debat. Het is bekend dat je het hart op de tong hebt liggen. Rosita van Gijlswijk was voor mij een bekend fenomeen. Ik wist echter niet, want ik had je voor mijn komst hier nooit ontmoet, dat er zo'n leuk mens achter schuilgaat. Dat is een compliment.

In de raadscommissies Ruimte en Wonen en Financiën en Veiligheid heb je verschillende onderwerpen opgepakt. Je timmerde in april 2009 een proclamatie op de deur van het stadhuis voor het veiligstellen van de sociale voorzieningen in de stad. Onlangs diende je samen met Bert Oost, van wie we ook afscheid moeten nemen, een initiatiefvoorstel in om in de subsidieverordening op te laten nemen dat de Balkenende-norm ook moet gelden voor instellingen die door de gemeente worden gesubsidieerd. Dat zijn duidelijk onderwerpen waarmee jij je sociale hart hebt laten spreken – want dat heb je – en zo hebben we je dus leren kennen in de afgelopen jaren en we hopen je dus terug te zien.

Dan kom ik bij Drewes de Haan:

Drewes, als er iemand is die het raadslidmaatschap met veel inzet en met enorme toewijding heeft vervuld, dan ben jij dat. Ruim veertien jaar heb jij deel uitgemaakt van de gemeenteraad van Groningen. En het is dat de regels van je eigen partij voorschrijven dat drie raadsperiodes voor een raadslid genoeg is, anders had je er denk ik met plezier nog jaren aan vastgeplakt. Voor jou was het raadslidmaatschap een fulltime functie. Iets waarvoor je je met meer dan 100% inzette. Je nam voor je partij de grote dossiers voor je rekening zoals Ciboga, Meerstad en de tram. En dames en heren, een gemeenteraad moet een zekere mate van continuïteit hebben. Raadsleden die weten wat er eerder besloten is en waarom. En daar sloeg mijn eerdere opmerking ook op. We hebben het dan over het geheugen van de raad. Je hebt al die jaren thuis een enorm eigen archief bijgehouden. Je stond onder collega's bekend als de wandelende archiefkast. Voor de fractie van GroenLinks en soms ook voor andere raadsleden was jij al die jaren een belangrijke informatiebron. Dankzij die goede dossierkennis wist je nieuwe besluiten in historisch perspectief te plaatsen. Raadsleden die zonder historische kennis van zaken debatten voerden, waren jou een doorn in het oog. Dan was ook letterlijk de verbazing van je gezicht te lezen en de interruptiemicrofoon snel gevonden. Dan legde je geduldig uit hoe het zat met de besluitvorming rondom bijvoorbeeld het Groninger Forum. Zowel in de raad deed je dat, maar ook op je weblog en via ingezonden stukken in de krant. In 2002 werd je fractievoorzitter van GroenLinks, je volgde Karin op die namens jullie partij als eerste wethouder van GroenLinks in de geschiedenis toetrad tot het college van B en W. Nu maakten jullie eindelijk deel uit van het college. En dan werd je, zeker in het duale tijdperk, ook geacht om het kritisch te volgen. Dat heb je, naar het schijnt, in het begin niet altijd gemakkelijk gevonden. Als je je eigen wethouder wat al te nadrukkelijk in bescherming nam, leidde dat wel eens tot hilariteit in deze raad. Maar je bent gegroeid in die rol en je hebt het fractievoorzitterschap in deze tweede raadsperiode als coalitiepartij met verve en dus ook kritisch vervuld. We wensen je na al die jaren heel veel succes met het leven na de raad, hopen dat je gauw een andere vervulling in je leven vindt en danken je voor je gedegen bijdrage aan het besturen van deze stad.

Karin Hazewinkel:

Karin, na twee volle raadsperiodes, met kleine onderbrekingen om twee gezonde kinderen op de wereld te zetten, ben je vandaag voor het laatst in deze raad. En jij was, kijkend naar je portefeuille, een zwaargewicht. Intensief betrokken bij verschillende, heel belangrijke onderwerpen zoals het intensieve proces rondom de verzelfstandiging van het openbaar onderwijs, goede huisvesting voor scholen en sportac-

commodaties, het Groninger Forum en de cultuurnota. Natuur en milieueducatie hebben je beziggehouden en bijvoorbeeld ook het belangrijke onderwerp van de ontwikkeling van Meerstad. Je stond open voor nieuwe vormen om burgers te betrekken bij het gemeentelijk beleid. Zo lanceerde je namens de PvdA een speciale Hyvessite om burgers te laten meepraten over het concept van de gemeentelijke cultuurnota. En kort geleden vroeg je het college in een initiatiefvoorstel om onderzoek te doen naar de mogelijkheid om ruimtelijke plannen driedimensionaal te presenteren zodat belanghebbenden beter inzicht in de bouwvolumes kunnen krijgen. Je was, naast vicevoorzitter van de PvdA-fractie, voorzitter van de raadscommissie Werk en Inkomen en later voorzitter van de raadscommissie Ruimte en Wonen. En met al die verschillende rollen toonde je een enorme betrokkenheid en inzet. En dat heeft ons respect verworven. Met jouw afscheid denken we een zeer betrokken en inhoudelijk zeer deskundig raadslid te verliezen en we willen je zo ook graag bedanken voor die afgelopen jaren.

Huub van der Heijdt:

Ja, ik mag natuurlijk al niets van de kiezer vinden, van mijn eigen partij zeker ook niet, Karin?

Beste Huub, ook van jou nemen we na vier jaar in deze raad helaas afscheid. Je hebt je deze raadsperiode ontpopt als een uitstekend raadslid. En het is jammer, en volgens velen – laat ik het maar zo formuleren – onterecht dat daar na één periode al einde aan komt. Je was voor de fractie van de PvdA woordvoerder op belangrijke onderwerpen als de cultuurnota, het Groninger Forum en jongerenhuisvesting. En daarbij maakte je op heldere en beknopte wijze duidelijk waar de fractie voor stond. En die helderheid en duidelijkheid kenmerkte jou ook als voorzitter van de raadscommissie Beheer en Verkeer. Toen jij in augustus 2008 de voorzittershamer moest overnemen van Joop Vogel, viel op hoe snel je was ingewerkt. Ondanks je jeugdige leeftijd leidde je de commissie alsof je nooit anders had gedaan. Je wist er op een vriendelijke doch besliste manier voor te zorgen dat iedereen zich aan zijn spreektijd hield. Ook wethouder Dekker en die mag daar nu even niets van vinden. Huub, we wensen je heel veel succes in je verdere carrière en we hopen ook jou nog eens in het openbaar bestuur terug te zien.

Dan ga ik naar Sander Huisman:

Sander, ja, dat leidt tot wat verwarring. Net gekomen, het gevoel dat je doorgaat. Maar dat wisten we natuurlijk ook wel; je had zelf ook duidelijk genoeg aangegeven dat jouw verblijf in deze raad van korte duur zou zijn. Op 30 september vorig jaar werd je geïnstalleerd als opvolger van David de Jong. En je hebt ervoor gekozen om je carrière op een andere manier te vervolgen en hebt je daarom niet opnieuw verkiesbaar gesteld. In die korte periode heb je het gedachtegoed van de ChristenUnie in de raad op heel duidelijke en volgens ons uitstekende manier vertolkt. Uit niets bleek dat we hier met een beginnend raadslid van doen hadden. Je had dan ook al de nodige ervaring opgedaan als lid van de steunfractie en ook binnen je partij. Maar het blijft een flinke overstap om dan ineens in een raadszaal ten overstaan van pers en publiek je standpunten te moeten verkondigen. En dat heb je, nogmaals, uitstekend gedaan. En ook zeker in een heel plezierige omgang met anderen. Wat niet iedereen weet, is dat jij in deze raad begonnen bent als spits. Bij de eerste editie van het tweejaarlijks zaalvoetbaltoernooi voor gemeenteraden in 2006 in Rotterdam won jij de prijs voor de beste speler. Een legendarisch team, met onder andere Mark Boumans, de huidige burgemeester van Haren. Ook voor je vele doelpunten zijn we je zeer erkentelijk en ook daar danken we je voor.

Dick Hukema:

Wie aan Dick denkt, denkt aan water. Varen is jouw grote passie. Ook in deze raad heb jij je ingezet voor waterzaken. We hebben er wel eens over gesproken. Je diende namens je fractie het initiatiefvoorstel met als titel 'Welkom watertoerisme' in. En daarin pleitte je voor uitbreiding van het aantal ligplaatsen voor passanten, voor aanpassing van de kades in de binnenstad, voor goede voorzieningen (o.a. sanitaire voorzieningen in de havens) en voor betere informatievoorzieningen bij de havens. En daarmee zou Groningen volgens jou de economische potentie van het watertoerisme veel beter kunnen benutten. En dit voorstel kreeg brede steun in de raad. Ook sprong je in de bres voor de ligplaatsen voor historische charterschepen in de Oosterhaven en aan het Hoge en Lage der Aa. Wie met het winterfestival de prachtige plaatjes heeft gezien – en eigenlijk elke dag de prachtige plaatjes ziet – moet jou dus dankbaar zijn! Wij denken dat de stad er alles aan moet doen om te zorgen dat die prachtige schepen in de winter in de stad kunnen blijven liggen. Het zou je tekortdoen om alleen je bemoeienis met watergerelateerde zaken te noemen. Je was namens je fractie ook nauw betrokken bij verschillende stedenbouwkundige plannen, bij verkeerskwesaties in de stad, bijvoorbeeld bij de herinrichting van de Diepenring. Wij bedanken ook jou en hoe kunnen we jou beter bedanken door je een zomer met veel waterplezier toe te wensen.

Dan kom ik bij Tanja Kirienko:

Beste Tanja, in april 2006 kwam je als jongste raadslid in de raad. Je was toen 20 jaar. Tanja zet zich in voor alles wat groeit en bloeit. Zo zouden we jou en jouw bijdragen in de raad denk ik het beste kunnen kenschetsen. Dat we namelijk in Groningen tegenwoordig steeds meer groene daken zien, danken we aan jou. Je diende met succes een initiatiefvoorstel in om de aanleg van die daken te subsidiëren. Ook op andere momenten heb je je ingezet voor een duurzame stad. En bij grote bouwprojecten in de stad, zoals de nieuwbouw aan de Kempkensberg, riep jij op dat zo duurzaam mogelijk te doen. Je maakte je ook sterk voor het behoud van de kinderboerderij, de Wegafarm. In mei 2008 maakte je indruk met je oproep in de krant om jongeren veel meer te betrekken bij de stille tocht op 4 mei. Je schaamde je tegenover de ouderen dat er zo weinig jonge ouders met kinderen meeliepen. De gemeente moest via projecten op scholen meer jongeren bij de stille tocht betrekken. Deze gemeenteraad dankt jou hartelijk. Je hebt de stem van een jonge generatie in deze raad op prima wijze laten doorklinken. Doe ook de groeten aan je moeder die ik een keer als gast van de raad heb mogen verwelkomen. We wensen jou en je familie alle goeds toe.

Hans Paul Klijnsma:

Beste Hans Paul, sinds juni 1996 maak jij deel uit van deze raad. En dat is een zeer respectabel aantal jaren. Op gedegen en steeds goed onderbouwde wijze heb jij je bijdrage geleverd aan de vele raads- en commissievergaderingen die je in die tijd hebt bijgewoond. Je hebt de overgang naar het dualisme meegemaakt. Ik zou bijna willen opmerken dat je eerst al de overgang van andersoortige politiek, namelijk universiteitspolitiek naar gemeentepolitiek, hebt meegemaakt. In die gemeentepolitiek heb je vervolgens de overgang meegemaakt naar het dualisme. En dat viel samen met feit dat jouw partij deel ging uitmaken van het college van B en W. Je hebt je een heel goede voorzitter betoond, van verschillende raadscommissies de afgelopen vier jaar. Eerst van de raadscommissie Ruimte en Wonen en later van Werk en Inkomen. Ook was je voorzitter van de tijdelijke raadscommissie Cultuurverandering, die door de raad werd ingesteld na de kredietoverschrijding bij het Europapark en de onderzoeken van het trio Andersen, Postma en Klaassen. Maar bovenal, en die plek moeten we zien te vullen, was je vicevoorzitter van deze raad. Met gezag en met overwicht. Ik kan het beoordelen, want ik mocht er al in 1984 getuige van zijn. Met gezag en overwicht wist je ook hier prima leiding te geven aan de vergadering. Maar ook inhoudelijk heb je meerwaarde voor deze raad gehad. Goed voorbereid, onder andere op basis van een heel goede dossierkennis, ging je het debat aan over verschillende onderwerpen. Vooral uiteindelijk wel op het terrein van verkeer, vervoer en sport. Voor het politieke spel was je altijd te porren, het was wel eens een soort pingpong tussen 'hier' en 'daar'. Je was ook altijd bereid om de oppositie stevig aan te pakken. Je had er wel eens moeite mee om tijdens raadsvergaderingen lang op je stoel te blijven zitten, maar gelukkig bood het roken van een sigaret dan een goed excuus om de benen even te strekken en 'en passant' de aanwezige pers ook even van je mening op de hoogte te stellen.

Hans Paul, we bedanken je voor alle inspanningen voor de raad en we hopen je uit hoofde van een andere functie hier nog eens terug te zien.

Dan ga ik naar Bernard Koops:

Bernard, sinds 2002 maak jij deel uit van deze raad. Met name op het terrein van de financiën heb je je laten gelden. Je ervaring uit het bankwezen kwam daarbij goed van pas. Zo heb je het college van B en W al in een vroeg stadium gewaarschuwd voor het beleggen van gemeentegeld bij IJslandse banken (dat is wat ik in Naarden al nodig had gehad...). Maar ook op het gebied van onderwijs en welzijn heb je een stevige bijdrage geleverd. Wat daarbij opvalt, is dat je niet te beroerd was om een compliment uit te delen. Ook aan het college, als er iets in jouw ogen goed was gegaan en dat siert je ook. Verder heb je je bijdrage geleverd als lid van de rekenkamercommissie waarbij je onder andere betrokken was bij het onderzoek naar de erfpacht. Ook voor jouw fractie is je vertrek een aderlating, denken wij. Als een soort vliegende keep was je namens jouw fractie heel vaak aanwezig bij werkbezoeken, recepties en dergelijke. We bedanken je dan ook, mede namens je fractie zou ik bijna zeggen, voor je inzet in de afgelopen acht jaar. We wensen je heel veel vrije tijd toe en hopelijk blijf je op een of andere wijze betrokken bij de lokale politiek.

Lenneke van Mameren:

Beste Lenneke, jij neemt vandaag afscheid van de raad. Je had je verblijf graag nog wat verlengd. Je hebt je best gedaan om via een eigen campagne terug te komen, maar het mocht helaas niet baten. De politiek is hard en je hebt dat aan den lijve ondervonden. Je bracht je meningen altijd stevig naar voren en liet

vaak ook via non-verbale communicatie merken of je het al dan niet eens was met opvattingen die van anderen naar voren werden gebracht. Je bent de afgelopen vier jaar actief geweest in de raadscommissies Onderwijs en Welzijn en Ruimte en Wonen. Op het gebied van de sportvoorzieningen en de huisvesting van het onderwijs heb je stevige discussies gevoerd met de andere raadsleden en ook met de wethouders. Maar ook buiten de raadszaal bewees je je meerwaarde. Zoals bij het raadsuitstapje op de 'Voorwaarts Voorwaarts' in juni vorig jaar. Samen met Dick zorgde je ervoor dat het schip koers hield op een kenmerkend nogal ruige Waddenzee. En we herinneren ons natuurlijk ook van jou je bijdrage aan de site die in de verkiezingscampagne nog zo'n belangrijke rol speelde. We bedanken je dus eigenlijk voor alles.

Michel Marion:

Beste Michel, sinds 2002 maak jij deel uit van de raad. Eerst in een oppositiepartij en de laatste vier jaar als lid van een coalitiefractie. Je hebt dus beide kanten van de medaille meegemaakt. Als voorzitter van de raadscommissie Financiën en Veiligheid gaf je goed leiding aan de vergaderingen en groeide je steeds meer in je rol. Op verschillende terreinen maakte je je sterk, bijvoorbeeld voor het behoud van de Oosterpark-Euroborg Express, de bus die op wedstrijddagen van FC Groningen vooral ouderen naar het nieuwe stadion rijdt. Jij zorgde ervoor dat die lijn werd opgenomen in het bestek voor de aanbesteding van het busvervoer. Ook maakte je er een mooi filmpje van met je mobiele telefoon voor het festival 'Viva la focus' in 2008. Verder was je vanaf het begin in 2003 lid van de auditcommissie, de commissie die namens de raad de accountant aanstuurt. Je hebt in heel belangrijke mate, waarvoor dank Michel, bijgedragen aan de ontwikkeling van dat instrument voor de raad. Daar danken we je voor en voor de genegenheid die jij hebt gebracht. Dank je wel!

Harrie Miedema;

Harrie, we kunnen jou wel als het natuurmens van deze raad bestempelen. Want als geen ander in de zaal weet jij veel van de natuur. In de vorige periode had jij je eigen geluid al laten horen in de raad. In deze raadsperiode kwam jij met dit natuurgeluid terug, toen jij begin 2008 Linda Voortman opvolgde, die naar Utrecht ging. Aan jou hebben we initiatiefvoorstel over de huismus te danken. Jij bent dus voor altijd in de geschiedenis die man van de huismus, zoals Robert die man van de steenmarter voor altijd zal zijn. Daarbij heb je gewezen op het risico dat de huismus dakloos dreigde te worden en daardoor zou verdwijnen uit het stadsbeeld. En dat kan worden verhinderd door een betere huisvesting voor de mussen. En met aanbrengen van zogenaamde mussenpotten zou dit leed voorkomen kunnen worden. En jouw voorstel is met algehele stemmen aangenomen. En we doen hier absoluut niet denigrerend over, want wat heeft, in ieder geval mij, de afgelopen dagen meer plezier bezorgd dan de vogels die weer beginnen te fluiten? Volgens mij moeten mensen daar ook van genieten! Mede dankzij jouw inzet zijn er vorig jaar 48 bomen geplant in de binnenstad die er daardoor een stuk groener op is geworden. Ook voor ecologische berm en bloemrijke rotondes heb jij je sterk gemaakt. Het zal nog de vraag worden wie dat geluid in de toekomst zal kunnen laten horen. Iemand dus met net zoveel detail en kennis van de natuur... Dat zal nog lastig zijn. We bedanken je voor die inbreng in deze raad.

Bert Oost:

Bert, ook van jou nemen we vandaag afscheid. Vier jaar heb je in deze raad gezeten en in die periode heb je je vooral bezig gehouden met Werk en Inkomen, hoewel ik je ook in andere commissies zelf aan de slag heb gezien. Op basis van een gedegen voorbereiding ging je het debat aan in de raad en bracht je duidelijke opvattingen naar voren. Je was nauw betrokken bij het initiatiefvoorstel 'Rente en Meesterschap', waarbij je aandrong op een werkconferentie van de raad over een goede besteding van de stadsmijnengelden. Het moest geen grabbelton worden, die pot van 25 miljoen euro, maar het moest volgens jou gaan om een duidelijke inzet van middelen, gericht op de groei van banen in de stad. Die werkconferentie kwam er, mede georganiseerd door jou en Jan Spakman. Daarmee werd nog eens de positie van de raad duidelijk op de kaart gezet. Ook over de nieuwbouw van de dienst SoZoWe heb je stevig mee gediscussieerd. Je werd niet overtuigd door de argumentatie van het college om de dienst te verplaatsen naar het Europapark en het speet Peter Verschuren oprecht dat hij jou niet had kunnen overtuigen. Ook jij had graag anders gewild, we hebben je strijd gezien. Je hebt een paar honderd voorkeursstemmen weten te verzamelen maar toch niet genoeg om door te gaan in deze raad. Daarom moeten we je op dit moment bedanken voor je inzet tot nu toe en hopen we ook je te blijven tegenkomen.

Agnes Schlebusch:

In december 2006 kwam jij in de raad als opvolger van Rosita, die toen vertrok naar de Tweede Kamer. Hoe we jouw periode in de raad ook willen noemen, onopvallend was die zeker niet. Op kleurrijke wijze

heb je invulling gegeven aan je raadslidmaatschap en je wist je verhalen altijd met mooie anekdotes te larderen. Een zekere oom Johannes heeft daarin ook een bijzondere rol gespeeld. Verder heb je in maart 2008 een initiatiefvoorstel ingediend voor het project Petemoei, waarin je voorstelde om kinderen die het wat minder goed getroffen hebben in onze samenleving te koppelen aan een vrijwilliger die van tijd tot tijd leuke dingen gaat doen met dat kind. De raad heeft dit sympathieke voorstel unaniem aangenomen. Dat is volgens ons één van die dingen waar jij met trots op kunt terugkijken. Volgens mij was jij ook toe aan het zetten van deze stap. Je hebt het raadslidmaatschap op heel kleurrijke wijze ingevuld, maar je kijkt kennelijk ook vooruit naar de periode die komen gaat. We hopen dat je hiervan zult kunnen genieten op de manier zoals je verwacht. Dat wensen we je toe.

Sherlock Telgt:

Beste Sherlock, via een hypermoderne persoonlijke campagne heb je geprobeerd om met voorkeursstemmen je verblijf in de raad te verlengen. Dat is helaas niet gelukt. Dat het verlies van de PvdA nog een beetje beperkt is gebleven lag natuurlijk wel degelijk aan die shirtjes die je een paar maanden geleden droeg. Dat was wel heel duidelijk succesvol. Na bijna vier jaar word je geacht een punt te zetten achter je raadslidmaatschap. Volgens mij ben je het bekendste raadslid bij jongeren in deze stad. Daar ben ik zelf ook wel eens getuige van geweest, bijvoorbeeld ook nog bij de jeugdgemeenteraadsvergadering die ik anderhalve week geleden mocht voorzitten, toen verschillende vmbo-leerlingen jouw naam wisten te noemen. Om iemand maar eens een compliment te geven... Het is dan ook niet vreemd dat je op dat gebied ook de woordvoering hebt gedaan namens jouw fractie. Ook was je betrokken bij het initiatiefvoorstel voor het vinden van nieuwe locatie voor een skatepark. Voor jongeren was je dus met recht en terecht een volksvertegenwoordiger te noemen. Dat speelde ook een rol bij het openblijven van Simplon. Aan de andere kant vond je het ook wel eens lastig om in een grote fractie te opereren en een gezamenlijk standpunt naar buiten te moeten brengen. Ik denk dat we met recht kunnen zeggen, Sherlock, dat we afscheid nemen van opnieuw een kleurrijk raadslid, die we bedanken voor zijn bijdrage aan deze raad. Helaas verdwijnt voor mij de levende herinnering aan het feit dat ik ook weer eens aan het sporten moet, als ik je zo zag zitten en beloof mij, Sherlock, heel persoonlijk, dat je een goede vader voor Silver zult blijven.

Dan ga ik naar Fien Slors:

Fien, ook van jou nemen we afscheid tijdens deze raad. We moeten dat helaas doen na vier jaar, waarbij je in het begin ook vicevoorzitter van de PvdA-fractie was. Je hebt je vooral bezig gehouden met de gebieden Veiligheid en Werk en Inkomen. Samen met Ab Prins heb je in juni 2007 een initiatiefvoorstel ingediend voor jongeren die tussen wal en schip dreigden te vallen. Jullie signaleerden toen dat er jongeren in de stad waren die uit het zicht van de gemeente verdwenen omdat zij hun opleiding niet afmaakten en niet werkten. Ik herinner mij dat we er over gesproken hebben en moest eraan denken toen ik vorige week een gesprek met leerplichtambtenaren voerde. Dan blijkt dat we resultaten hebben bereikt maar ook nog een weg te gaan hebben, als blijkt dat sommige leerlingen helemaal nog niet bij een school staan ingeschreven. Dat is echt iets wat zorgen baart en waar jij je terecht sterk voor hebt gemaakt. Je hebt in 2007 ook het belang van een goede startkwalificatie van jongeren op de arbeidsmarkt benadrukt. Ook om problemen in latere fases van het leven te voorkomen. Je oog voor die problemen is kenmerkend voor de wijze waarop je invulling hebt gegeven aan je raadslidmaatschap. Sociaal betrokken en met oog voor detail. We bedanken je op die manier voor je bijdrage die je hebt geleverd. Dank je wel.

Marco in 't Veld:

Beste Marco, je bent een raadslid dat niet opvalt door het gebruik van grote woorden, maar daar moet je er ook geen 39 van hebben volgens mij. Daar heb je soms ook andere mensen in fracties voor. Vooral in de raadscommissie Werk en Inkomen heb je je met verschillende onderwerpen bezig gehouden. Nogmaals, niet met grote woorden, maar wel degelijk intensief. Zoals de nieuwbouw van de dienst SoZoWe en het nieuwe economische businessplan. Door een duidelijke stellingname bracht je je standpunten naar voren en vertolkte je op die manier het gedachtegoed van je fractie. Verder belandde je in een discussie over het al dan niet aanlijnen van honden bij het Hoornse Meer. Je opvatting werd je geloof ik niet door iedereen in dank afgenomen. We bedanken je voor je inbreng in deze raad, we wensen je succes met je bezigheden in de toekomst, hopelijk hebben de ervaringen die je hier hebt opgedaan er positieve invloed op.

Joop Vogel:

Ik heb het al laten merken en het is ook niemand ontgaan hoe bij verkiezingen vreugde en verdriet heel dicht bij elkaar liggen. Hoe heeft iemand dat van een andere partij dat toen toch heel treffend gezegd, dat

de nooduitgang en de ereloge heel dicht bij elkaar liggen? En dat bleek ook Joop, toen ik vorige week donderdag in Oldenburg na de verdeling van de restzetels jullie moest melden dat het CDA toch op twee zetels eindigde terwijl jullie een dag eerder nog drie zetels haalden. En toen bleek dat Anne Kuik met voorkeursstemmen in de raad werd verkozen en daarmee kwam dus toch een tamelijk onverwacht afscheid en einde van jouw lidmaatschap van deze raad. We hebben je leren kennen als een zeer betrokken raadslid, iemand met zeer stevige opvattingen. Je nam voor het CDA lastige onderwerpen voor je rekening zoals het Blauwe Dorp, de Bruilwering, studentenhuisvesting, de Brugwachter. Door jezelf soms ook aangeduid als 'hoofdpijndossiers', maar jij kon het hebben kennelijk en zo mocht jij het geluid van het CDA laten horen. Je was een uitstekend voorzitter van de raadscommissie Beheer en Verkeer en tweede plaatsvervangend voorzitter van de raad. In augustus 2008 besloot je het voorzitterschap van de commissie Beheer en Verkeer neer te leggen omdat je werd aangesteld als voorzitter van de centrale directie van de christelijke scholengemeenschap in Drachten. En die baan en het voorzitterschap van een commissie was lastig te combineren. Gelukkig bleef je wel raadslid, maar ongelukkig genoeg komt daar nu ook een eind aan. We hopen dat je je ook buiten deze raad je zult blijven inzetten voor je partij. Je partij zal het met twee zetels ook echt nodig hebben dat er ook kracht van buiten is. We danken je voor je bijdrage in deze stad.

Anneke Vos:

Beste Anneke, als echte backbencher heb je je de afgelopen vier jaar ingezet voor jouw fractie en voor de raad. Dat heb ik even helemaal uitgesproken, want dan worden sommige mensen heel zenuwachtig van, want backbencher, dat wil je dus helemaal niet weten, maar dat heb je dus nodig. Dat heb je nodig in een grotere fractie op zijn minst en dat heb je nodig in een raad. Het is misschien een niet altijd even dankbare taak maar ik denk dat heel veel mensen zullen kunnen bevestigen dat het wezenlijk is voor het functioneren van een fractie en een raad. Je hebt ook wel degelijk op het gebied van Wmo en de zorg de afgelopen jaren het woord gevoerd in de raad. Over de invoering van de Wmo heeft in deze raadsperiode een flinke discussie plaatsgevonden en daar heb jij een heel belangrijke bijdrage aan geleverd. Maar ook voor specifieke doelgroepen als ouderen en gehandicapten heb jij je sterk gemaakt. En altijd was je dus even vriendelijk in dat persoonlijke contact. In oktober vorig jaar heb je namens de raad een bezoek aan Moermansk gebracht en daarmee de contacten met die zusterstad aangehaald. Ook daar had de zorg voor zwakkeren in de samenleving je aandacht. Als ik nog niet het bewijs heb geleverd dat je iemand als Anneke nodig hebt, dan kan ik dat nu wel doen, want je kunt ook als de officiële dropjesleverancier van de raad worden bestempeld. En hoe moet dat nu verder? Die enorme zakken drop die ik daar zag liggen, waren voor menig raadslid aanleiding om even bij je langs te lopen – dacht jij misschien. Maar nu weet je dus dat dat was om dat ze je allemaal even aardig vinden, Anneke. We danken je voor je inzet in de raad en wensen je heel veel succes voor de toekomst.

Elko van der Wilt:

Beste Elko, je hebt vier jaar in de raad gezeten maar op een of andere manier lijkt het of je veel langer lid bent geweest. Dat komt waarschijnlijk omdat je je heel snel had ingewerkt en je je de dossiers eigen had gemaakt. En dat verdient waardering. Op de verschillende onderwerpen die voor jouw fractie belangrijk zijn, heb je je in de discussie ook gemengd. Daardoor was je zichtbaar, zoals op het punt van de studentenhuisvesting: moet er wel of niet een 15%-norm per straat komen? De invoering en later ook weer de afschaffing van de 0 dB-norm als het om geluid gaat. Jullie zagen in ieder geval andere oplossingen voor het probleem. En ook in de discussies over het Groninger Forum heb je je flink laten horen. En dat geldt zeker ook voor het debat over de nieuwe parkeernota. Je initiatiefvoorstel over het vereenvoudigen van aanvragen voor lichte bouwvergunningen is met algemene stemmen hier aanvaard. Ook het initiatiefvoorstel over het verbeteren van de skatevoorzieningen in de stad en het zoeken naar een nieuwe locatie voor een skatepark, dat je samen met PvdA, VVD en CDA hebt ingediend, werd met algemene stemmen aangenomen. Je kiest nu voor verdere ontwikkeling van je eigen bedrijf en dat valt niet te combineren met het raadslidmaatschap. Hoe jammer we dat ook vinden, we kunnen die keus vanzelfsprekend ook begrijpen. Bedankt voor je inzet in de afgelopen vier jaar. Veel succes met je andere werkzaamheden en heel persoonlijk, mag ik misschien op dit moment doen, dank ik ook jou en anderen uit de benoemingsadviescommissie voor het vertrouwen dat ook tot mijn burgemeesterschap heeft geleid.

Dat waren ze. Jammer. Maar er is nog een moment waarop anderen je gaan toespreken, dat ga je nog tegemoet. Dat gaat nu eerst gebeuren voordat ik jullie straks nog een keer naar voren zou willen hebben. Als blijkt van dank overhandig ik jullie in ieder geval een cadeau en een bos bloemen.

De VOORZITTER: Dan is het woord aan de heer Klijsma.

De heer KLIJNSMA: Voorzitter, dank u wel. Het is mij een eer en genoegen om namens de afscheidnemende raadsleden kort het woord te voeren. Kort in vergelijking met de woordvoering van u, burgemeester, en ongetwijfeld kort in vergelijking met de woordvoering straks van Jan Evenhuis. En ik wil u nu, namens de afscheidnemende raadsleden bedanken voor de mooie woorden die u als voorzitter van deze raad tot ons gesproken heeft. En waarschijnlijk is de volgorde van de speeches zo geweest, dat Jan Evenhuis aan het eind mag als nestor om dan nu te kunnen zeggen dat ik hem daar bij voorbaat vast voor kan danken zonder dat ik weet wat hij over mij en al die andere afscheidnemenden zal gaan zeggen. Hij zal straks vast op zijn onnavolgbare manier een luchtiger bijdrage aan dit geheel leveren.

Voorzitter, morgen, na de verkiezingsuitslag van 3 maart, zal de raad voor meer dan de helft worden ververst. En dat levert, dat is al eerder gezegd, verschillende gemoedstoestanden op bij de betrokkenen. Er zijn raadsleden bij die opgelucht zijn dat ze ermee ophouden. Anderen hadden nog graag door willen gaan. Hun wens is echter door hun ledenvergadering of door de kiezers niet gehonoreerd. In sommige gevallen is dat slechts door een verschil van enkele of enkele tientallen stemmen niet gelukt. Er is door alle partijen met groot enthousiasme campagne gevoerd maar dat levert niet altijd op wat je er van tevoren van hoopt. De landelijke trend bepaalt dan of je door mag gaan of niet. En de uitslag is dan hard. Maar, zo wordt gezegd, de kiezer heeft altijd gelijk. En het gevolg is nu dat 22 raadsleden afscheid nemen. Hier zittend van ofwel een half jaar tot meer dan 14 jaar ervaring. En ik heb het net even kort uitgerekend, het collectief geheugen dat verdwijnt, is zo'n 118 jaar raadservaring. En daarmee verslaan wij Haren wel, maar dat is ook makkelijk met meer raadsleden. De raad verandert, maar gaat ook gewoon door. En alle herkozen en nieuw gekozen raadsleden wil ik hierbij van harte feliciteren met hun verkiezing.

Voorzitter, aan het begin van de verkiezingscampagne voor de gemeenteraad bracht het NOS-journaal een item met de Tilburgse bestuurskundige Marcel Boogers. Het ging daarin om de moeite die politieke partijen hebben om goede kandidaten te vinden. Zijn boodschap was nogal cynisch. In mijn eigen woorden: dat het raadslidmaatschap niet echt iets is om trots op te zijn. Het is voor sukkel die er op verjaardagsfeestjes niet voor uit durven komen. Voorzitter, ik vind zo'n uitspraak onbegrijpelijk. Er is namelijk geen mooiere manier om volksvertegenwoordiger te zijn dan het raadslidmaatschap. Het brengt je geweld of ongewild dicht bij alle Stadgers. Op je werk, in je buurt, bij de supermarkt, iedereen spreekt je aan. Je krijgt natuurlijk klachten en boosheid over je heen maar ook tips en nuttige suggesties. Je kunt mensen op weg helpen, je eigen ideeën en die van je politieke partij verwezenlijken. Controleren of je stad goed bestuurd wordt door het college. En het maakt niet uit of je partij in de oppositie zit of in het college. Er is, als je wat met de stad wilt, altijd wel een rol te vinden die bij je past. Je moet wel een dikke huid hebben en iets van dingen vinden. Het publieke bestuur kent één opvallend verschil met beslissingen die je in je dagelijks werk moet nemen: het is openbaar. Je zit in een glazen huis. Natuurlijk moet je je in je werk ook verantwoorden voor je daden maar dan is je publiek beperkt. In het openbaar bestuur sta je in de spotlights. Er blijft niets verborgen en je wordt erop afgerekend. Niet alleen door je directe leidinggevende, maar indien nodig, door de hele stad. Mensen volgen je via de media en het internet. En tegenwoordig hoeft je publiek niet meer lijfelijk aanwezig te zijn, het kan je verrichtingen thuis op de computer volgen. Dat maakt het in tijden waarin ook de politiek te maken heeft met toegenomen complexiteit, niet gemakkelijker. De raad en elk raadslid moeten de uiteindelijke afwegingen maken van het door hen gekoesterde belang en voor of tegen voorstellen stemmen. Dit in tegenstelling tot vele andere betrokkenen die slechts een deelbelang naar voren hoeven te brengen.

Voorzitter, het is niet mijn bedoeling om onze opvolgers de stuipen op het lijf te jagen, maar juist om hen warm te maken voor de mooie taak die hen te wachten staat. Elke dag kunnen zij, net als wij tot vandaag, door de stad lopen of fietsen om te bedenken wat er moet gebeuren. Ze hebben de mogelijkheid om daar snel wat aan te doen. Voorzitter, bij een afscheid is het een gewoonte om terug te kijken op je grootste successen en flaters. En voor 22 verschillende raadsleden is dat geen doen en daar begin ik dus niet aan. Maar ik hoop dat de 21 anderen het mij niet kwalijk nemen om zelf één persoonlijke daad in herinnering te roepen. In 1997 werd op het Drentse platteland een tentenkamp gebouwd door de stichting Inlia. Zij wilde hiermee duidelijk maken dat er een groep van uitgeprocedeerde asielzoekers was die niet teruggestuurd kon worden naar het land van herkomst. Dat tentenkamp was voor mij en GroenLinks aanleiding om hiervoor aandacht te vragen in de raad. Het gevolg was dat de Groninger gemeenteraad bij motie uitsprak geen uitgeprocedeerde asielzoekers op straat te zetten. En na vele discussies en nog veel meer moties in gemeenteraden en het parlement, resulteerde dit uiteindelijk in het generaal pardon. En dat is iets

waar ik tot op de dag van vandaag trots op ben. De flater van mij laat ik straks graag aan Jan Evenhuis over.

Voorzitter, het met plezier jarenlang in de gemeenteraad zitten heeft vele oorzaken. Een belangrijke daarvan is de sfeer in deze raad. Binnen en buiten de vergaderingen heerst hier een relaxte manier van omgaan. We gooien weinig met modder en maken elkaar zelden uit voor rotte vis. Bovendien wordt er onder het genot van een borrel na afloop geëvalueerd. En die manier van omgaan relativeert en lijkt onbegrijpelijk voor buitenstaanders, maar het houdt het plezier in de politiek in stand en ik dank daarom alle collega's voor de prettige samenwerking.

Ook een woord van dank aan alle bezoekers op de publieke tribunes. En aan alle insprekers, bewonersorganisaties en belangenorganisaties die de afgelopen jaren de revue hebben gepasseerd. Jullie met zijn allen zorgen ervoor dat de raadsleden weten wat de mensen van de voorstellen vinden en ze houden ons scherp. Te weinig mensen weten dat er via mail, telefoon of persoonlijke gesprekken zaken aan de orde gesteld kunnen worden en ook aangepast kunnen worden. Ook een woord van dank aan de vertegenwoordigers van de media. Natuurlijk vonden wij het onbegrijpelijk dat die ene quote jullie stukje niet haalde, maar jullie vonden ons vaak waarschijnlijk ook onbegrijpelijk en heel erg saai. Toch hebben wij elkaar nodig. De raadsleden om hun opvattingen voor een breder publiek over het voetlicht te krijgen, de media om de krant, die internetpagina of dat programma vol te krijgen. Maar ook om ons te controleren en ons werk naar behoren te doen. Dank ook aan het college van B en W en het ambtelijk apparaat. Jullie zorgden ervoor dat wij 's avonds en in het weekend genoeg leesvoer hadden om ons op stuk te bijten. Dat houdt politici van de straat en helaas ook af van het lezen van een goed boek. Maar dat zorgt er wel voor dat een stad wordt bestuurd, meegaat met zijn tijd en klaar is voor de toekomst.

Dank aan alle ambtenaren voor hun geduld, uitleg en bereidheid om met ons in discussie te gaan.

Voorzitter, elke maand zien wij op de afrekening van onze tegemoetkoming die wij krijgen als raadslid dat er een bedrag van €2,74, maar het kan ook €2,56 zijn, wordt afgetrokken voor de koffie die wij drinken. Dat tarief is zeker niet kostendekkend, mevrouw de wethouder van Financiën! En dat is het zeker voor mij niet geweest in de afgelopen veertien jaar. De koffie en alle andere praktische zaken worden hier geregeld door de huishoudelijke dienst, de bodes. Zij laten de raad zo veel beter functioneren. Dames en heren dank voor alle goede zorgen!

Dank ook aan de griffie. Sinds 2002 heeft de gemeenteraad eigen ondersteuning. Dat leidt tot een beter proces en hopelijk ook tot een betere besluitvorming. Jullie inzet voor de raad, voor de commissievoorzitters en de individuele raadsleden is groot en mag niet ontbreken. Gelukkig heerst er op de griffie een ontspannen sfeer waarin humor en zelfreflectie niet ontbrak. En dat heeft mij altijd veel plezier gebracht. Datzelfde geldt ook voor alle ondersteuners, de besturen van de lokale afdelingen van politieke partijen, de leden van steunfracties en niet te vergeten, de fractieassistenten. Met raad en daad wisten jullie ons te helpen. zaken uit te zoeken en te assisteren. Onze vragen kwamen altijd te laat en de oplossing moest er gisteren al zijn, maar jullie bleven de kalmte zelf.

Voorzitter, ten slotte een woord van dank aan onze thuisfronten. Partners, kinderen, familie en vrienden hebben ons vaak moeten missen. Er waren momenten bij waarop het een voordeel was dat je in de raad zit, bijvoorbeeld bij de aankomst van Sinterklaas, het kampioenschap van Donar, of het behalen van Europees voetbal door FC Groningen. Maar vaak was je als raadslid afwezig. Zelfs als je thuis was, want dan waren je gedachten bij een komende discussie in de raad. Aan dat vele afwezig zijn, kleeft nog een ander aspect. Huiselijke patronen zijn erop gebaseerd. En dat was de reden voor mijn voorganger Dick Smit om acht jaar geleden de thuisfronten niet alleen te bedanken maar ook veel sterkte te wensen. Vanaf morgen zijn we weer thuis, maken jullie je borst maar nat.

Voorzitter, dit dankwoord is niet als een basisdemocratisch proces tot stand gekomen. Ik heb mijn tekst niet eerst aan 21 collega's voorgelegd. Ik ga ervan uit dat mijn woorden van dank wel door allen gedeeld worden. Voor het overige ben ik zelf verantwoordelijk en erop aanspreekbaar maar vanaf 00.00 uur vanavond niet meer als raadslid. Ik heb gezegd.

De VOORZITTER: Dat ik u nu op het allerlaatste moment nog moet corrigeren...? Want volgens mij bent u nog iets langer aanspreekbaar. Tot morgen 16.30 uur. U kunt met uw klachten nog tot morgenmiddag 16.30 uur bij de heer Klijsma terecht!

Dan is nu het woord aan de heer Evenhuis.

De heer EVENHUIS: Voorzitter, ik dank u wel. Het is een eer om de 22 raadsleden die weggaan te mogen toespreken. 22! Een grote meerderheid dus in deze raad. Tussentijds vertrokken er al 11 raadsleden. Omdat er heel veel raadsleden vertrekken, zal ik straks per raadslid kort zijn. Ik kan wel zeggen: deze 22

raadsleden zijn de aardigste van de raad. Hoe kan het toevalliger? Ik ga niet 22 positieve verhalen achter elkaar vertellen. Ik doe het anders dan u, burgemeester. Ik doe een raadspelletje per persoon. En ik zal soms een ondeugende opmerking maken.

Van elk vertrekkend raadslid noem ik eerst enige kenmerken en als laatste de naam. Mijn assistente vandaag, Inge Jongman, zal voor ik de kenmerken noem, het cadeautje noemen. Berend de Boer zal haar assisteren. Dan noem ik de kenmerken van de persoon en dan kunt u in gedachten raden over wie ik het heb. Om geen 22 verhalen achter elkaar te vertellen, heb ik kleine intermezzo's ingelast. Onder meer met zangpedagoge Marthe Westers, Marieke Klooster van Vrouw Holland en pianist Reinout Douma van Vrouw Holland. Zij zorgen voor een kleine muzikale omlijsting zo nu en dan. Deze inleiding afsluitend: de 22 raadsleden vormen een ruime meerderheid van deze raad. Ik heb een computer, ik lees enige tips over deze situatie. En ze zeggen: kunnen wij niet een motie indienen dat wij allemaal een dik afscheidscadeau krijgen? Dan kunnen wij allemaal voor stemmen, dan hebben we de meerderheid.

Een andere motie was: kunnen we niet een eind maken aan die overijverige kandidaatstellingscommissies? En de laatste was: eigenlijk moeten nieuwe raadsleden stevigere posities hebben in de raad en niet zomaar weggeschoven kunnen worden.

Nou, die moties heb ik in concept wel gezien maar ik vind het niet mijn taak om deze in te dienen. Dat moeten zij zelf maar doen.

Voorzitter, ik ga beginnen.

Popmuziek. Deze persoon is hartelijk, aardig en attent. Hij wist met gevoel voor humor – nee, ik ben het niet! – de vergaderingen zeer strak te leiden. Hij is cultuurfanaat, hij is enthousiast en werkt nu als gewaardeerd reis Leider in Duitsland. Zijn vertrek is echt een aderslating voor de raad. Hij bezoekt vele popfestivals, in Nederland maar ook in het buitenland, bijvoorbeeld in Boedapest. A little popsong voor dit jonge raadslid, Huub van der Heijdt! (applaus).

Een trotse vrouw, een vrouw uit Afrika. Zij is verbaal zeer sterk. Deed haar woordvoering vaak zonder papier. En ook zonder haperen. Zij groeide op in Maleisië en Franstalig Afrika. Geen wonder dat zij doctorandus Romaanse talen is geworden. Zij is, zoals al eerder gezegd, zeer nadrukkelijk aanwezig. Zij is alleenstaand maar ze heeft wel vriendjes. Haar site kreeg duizenden hits tijdens de verkiezingen. Helaas werd zij – en dat meen ik werkelijk – niet gekozen. Zij heeft zich sterk gemaakt voor een Marianne Timmerhal. Ik dacht eerst aan schaatsen, maar Afrika is misschien toch passender... Een geweldig cadeau voor Lenneke van Mameren! (applaus).

Een rode sjaal. De Wegafarm bestaat nog steeds, mede door haar. Zij is mede verantwoordelijk voor de groene daken. In 2006 kwam zij als jongste raadslid in de raad. Zij vindt dat er te weinig jongeren bij de herdenking op 4 mei betrokken zijn. Zij miste dat, misschien wel omdat zij uit de Oekraïne komt. Immers, de Oekraïne heeft in de oorlog zeer geleden. Zij is vaak vrolijk, opgewekt en sprankelend. Dat zie je ook aan haar kleding, zeggen de kenners. Zij was jarenlang actief bij Rood, de jongerenorganisatie van de SP. Een vrolijke rode sjaal voor Tanja Kirienko! (applaus).

Een zonnebril. Hij spreekt Fries. Is sigarenroker. Heeft lange zwarte krullen. Een donker gezicht met daarin parelwitte tanden. Zijn zoon, Silver, staat bij hem buitengewoon hoog genoteerd. Hij houdt van jong. Hij doet verwoede pogingen, heb ik mij laten vertellen, om altijd jong te blijven. Mijn tipgever zegt dat hij het uiteindelijk gaat verliezen. Maar voorlopig is zijn inzet nog maximaal. Hij is erg bezig met jongeren die van huis uit de zaken niet allemaal meekrijgen. Dat is opvallend. Deze Friessprekende, goedlachse sigarenroker met zonnebril, krijgt dus de zonnebril, maar ook nog een klein melodietje ter begeleiding! (applaus).

Hondenkluiven. Hij houdt van cijfers. Door hem en Karin Dekker vertilde de stad zich niet aan de IJslaanse banken. Hij maakt grapjes en soms kan hij daar zelf buitengewoon hard om lachen. En zijn lach maakt dat anderen weer hard om hem lachen. Hij is de man van de 'groene golf' op de oostelijke ringweg en samen met anderen de initiatiefnemer van een vredesmuseum dat in mei geopend wordt. Deze degelijke bestuurder is hondstrouw. Vandaar deze hondenkluiven voor Bernard Koops! (applaus).

Een vogelkastje. Hij is links en groen. Hij kijkt ook over de grenzen heen. Hij werkt samen met Bündnis '90 en Die Grünen in Duitsland. Hij was zelfs aanjager van een samenwerkingsverband 'Grenzeloos Groen en Sociaal'. Een ideale vertegenwoordiger dus van GroenLinks. Toch werd dat niet altijd gehono-

reerd. Hij viel enige keren zelfs buiten de boot. In 2006 verloor hij zijn raadszetel en in 2007 viel hij door voorkeursstemmen van een ander buiten de Staten. Toch is hij een voortreffelijk campagneman, dat zei de burgemeester ook al, voor vogels, voor mussen... Ik heb het over Harry Miedema. Hij ontvangt dan ook een vogelkastje! (applaus).

Een spreuken- en gezegdenboek. Hij is nooit te beroerd om met wie dan ook de kroeg in de gaan. Hij is dan ook nog student. Hij deed talloze pogingen om naast zijn raadswerk af te studeren. Deze vergeefse pogingen zijn dus zeer talrijk. Zijn partijgenoten noemen deze studiehervattingen al zijn maandelijks hobby. Hij mist nooit een raadsvergadering en hij spreekt gemakkelijk in het openbaar, los van papier. De hele begrotingsbehandeling doet hij op een stukje papier van 5 bij 5 cm. Hij mag graag citeren. Met name spreuken en gezegden. Let wel: niet-bestaande spreuken en gezegden! Met grote ogenschijnlijke wijsheid, zoals 'als het kalf dorst heeft, dempt men de put'. Een bundel met echte spreuken voor Stephan Antuma! (applaus).

Een FC Groningensjaal. Hij is tegen de kabelbaan. Heeft hij hoogtevrees? Dat noemt hij namelijk als argument. Origineel is hij zeker, deze geboren Fransman. Afkomstig uit Bretagne. Hij heeft een mooie tongval, vind ik. Hij is een rustige kameraad van veel raadsleden, zette zich krachtig in voor de hulpverleningsdienst en hij is een groot supporter van FC Groningen. De FC is zelfs beter dan Stade Rennais, de topvoetbalclub uit de stad Rennes (in het linkerrijtje, heb gisteren gekeken, zevende staan ze). Hij zorgde er mede voor dat de oudere supporters met een eigen bus naar de Euroborg kunnen. Ik vind het een geweldig staaltje werk. Daarom een FC-sjaal voor Michel Marion.

Bier voor Amsterdammers. Klein van stuk, maar hij heeft een grote stem. Hij spreekt zeer goed achter deze kathedraal. Als fractievoorzitter was hij zeer efficiënt. Altijd dezelfde tijden, altijd om 20.00 uur exact beginnen en om 21.30 uur exact eindigen. Hij maakt zeer mooie foto's. Als raadslid was hij geïnteresseerd in cultuur en onderwijs. Niet in financiën. Daar heeft de gemeente, zei hij altijd, een accountant voor. Ook in de nazit na de vergadering was hij zeer exact. Altijd twee fluitjes, nooit méér. Zijn fractie-mensen namen meerdere Amsterdammers. Maar dan was hij al weg, meestal naar zijn vriendin in Amsterdam. Nu ook bier voor Amsterdammers voor Elko van der Wildt! (applaus).

Een snoeischaar voor volkstuinen. Zij is vrijwilligster bij Humanitas en wordt daar dus geconfronteerd met de armoede. Haar raadswerk Sociale Zaken deed zij zeer gedreven. Cultuur met grote deskundigheid. Regelmatig gaat zij naar Brazilië met haar partner Bert. Zij geven daar les in het onderhouden van volkstuinen. Dat Brazilië ondanks de bomkap nog steeds groen is, is mede aan haar te danken. Ze weet ook alles van sla en tuinbonen. Een groot deskundige dus in volkstuinen, zowel in Groningen als in Zuid-Amerika. Een snoeischaar voor volkstuinen voor Fien Slors! (applaus).

Een voetbal. Deze man, die 'm krijgt, is vrolijk. En vlot. Inhoudelijk is hij sterk. Soms komt hij met een *onliner*, maar dan heeft hij er van tevoren tien keer over nagedacht voordat hij deze uitspreekt. Hij heeft zijn zaken meestal zeer goed bestudeerd. Hij woont in Amsterdam, maar ook in Groningen. Hij kiest niet voor het doorgaan in de raad van Groningen omdat hij kiest voor een carrière in het westen. Hij is geboren in Soerabaja en komt uit een gezin met acht kinderen. Vier ervan zijn geadopteerd en hij is daar één van, net als zijn zus. Hij houdt van voetbal en is een grote fan van Ajax. En dat is een probleem, merkwaardig. Want Ajax voetbalt vaak op zondag en hij is lid van de ChristenUnie. Misschien is er iets mogelijk? Ik heb gehoord dat de ChristenUnie hem zijn hobby niet gaat afnemen. Een voetbal voor Sander Huisman! (applaus).

En dan krijgen we nu een intermezzo van Marieke en Reinout.
(...)

Een doos met kaarten. Zij zet zich altijd in voor anderen. Als pleegmoeder bijvoorbeeld. Naast haar eigen twee kinderen voedde zij vier pleegkinderen op. Over één schreef zij zelfs een boek. Altijd zorgzaam. Altijd bezig met het welzijn van anderen. Haar kleding is stijlvol. Ze kan heel mooi lopen, vind ik. Zelfs wat koket en statig. Ze was heel graag in de raad gebleven. Dat mocht helaas niet. Zij is de eerste die altijd belt met ziekte. Vaak bezig bloemen te versturen of kaartjes. Ze vraagt altijd: "Hoe is het ermee?" Dat zal ze blijven doen. Bloemen en kaarten versturen aan zieken. Zeer attent. Dus een doos met kaarten voor Anneke Vos! (applaus).

Een notuleerblok. Niemand gelooft het. Immers, men denkt dat hij zich niet overgeeft aan werelds vermaak. Toch is dat wel zo. Hij durft in de meest hoge, gevaarlijke en spectaculaire kermisattracties, dit raadslid met zijn fabelachtige geheugen. Dagelijks heeft hij een tas bij zich. Anderen hebben daarin hun lunchpakket. Deze man heeft daarin zijn zeer uitgebreide archief. Binnen een seconde trekt hij de juiste informatie uit de tas. Ter plekke. Een wonder. Hij notuleert elke vergadering. Jaren later kan hij nog zeggen of hij bij een vergadering was ja of nee. Maakt deze man nooit bloopers? Nee, nooit! Een notuleerblok voor Drewes de Haan! (applaus).

Een bootje met een stop. Hij komt uit het Oosterpark. Hij mag buitengewoon graag klussen. Hij is er zelfs timmerman bij. Hij rijdt in een wit busje, dat zit vol met gereedschap. Hij spreekt de taal van de straat, van het Oosterpark. Hij is extreem gastvrij, een gezelligheidsdier. Aan de stadsgrachten heeft hij zijn hart verpand, werd al eerder gezegd. Dit komt omdat hij botenliefhebber is. Hij was zeeman. Over boten kan hij uren, dagen en weken praten. Dat doet hij dan ook. Zo vaak, dat zijn fractievoorzitter vaak roept: “Hukema, geen woord meer over die rotboten van jou!” Een bootje met stop erin dus, voor Dick Hukema! (applaus).

Een jazz-cd. Zij heeft twee zoons. Jan en Piet. Zij kent haar dossiers tot in de puntjes en is zeer vasthoudend. Zij geeft zich voor 150%. Ze is niet bang voor wethouders, ook niet die van haar eigen partij. Hoe moedig! Ze is daarom soms knap lastig. Ze woont volgens zeggen in een ‘idioot groot’ appartement in de oude HBS. Ze is zelf architect, haar huis wordt dus voortdurend verbouwd. Ze heeft een heel eigen muzieksmaak. Volgens Arjan de Rooy iets met ‘onbegrijpelijke jazz’ ... Een jazz-cd voor Karin Hazewinkel! (applaus).

Een telefoon. Zijn vertrek uit de raad was een grote, negatieve verrassing. Hij staat hoog op de kieslijst van zijn partij, nummer twee, en is toch niet verkozen. Het lag niet aan zijn inzet. Hij voerde vele gesprekken met burgers. Het is al genoemd: Singelweg, Oosterhamriktracé, Brugwachter, Bruilwering. Hij is pittig in debat. Soms zelfs scherp (gelach) Ja, jullie moeten lachen, maar er stond eigenlijk: ‘soms zelfs te scherp’. Dat deel heb ik echter weggelaten. Daarna volgde altijd de verbinding met de oppositie, met de coalitie. Directeur van een grote onderwijsorganisatie. Hij laat veel na trouwens. De 15%-norm voor studentenhuisvesting in wijken. Zijn motie werd afgewezen, maar zijn blijk vond ingang. Hij stelde zijn naam beschikbaar voor een alarmnummer 0800-Joop. Een telefoon voor Joop Vogel! (applaus).

Een flesje Tipp-Ex. Hij kan prachtig schrijven. Zijn beroep is dan ook schrijver/redacteur van een krant. Een van zijn verhalen trof mij zeer. Het gaat als volgt, ik citeer: “Voor buitenstaanders lijkt het of politici oneindig kunnen lullen. En dat is ook zo.” Deze persoon kreeg een belangrijke taak van zijn partij. Hij moest in de raad het economisch businessplan behandelen. Hij kreeg acht minuten spreektijd. Helemaal voor hem alleen. Wat een eer! Hij voelde zich de koning te rijk. Helaas, tijdens de fractievergadering werd de spreektijd met de helft ingekort tot vier minuten. Belangrijke andere onderwerpen. Tijdens de raadsvergadering stak de fractievoorzitter van zijn partij twee vingers op. Twee minuten spreektijd. Vlak voor het moment dat hij van wal wilde steken, zei een collega-raadslid: “Hou het kort, hou het kort!” Toen kwam het voorstel in de raad. Hij greep zijn kans om het volk te vertegenwoordigen. Hij had net voldoende tijd om te zeggen: “Voorzitter, ik sluit mij aan bij de vorige spreker.” Een flesje Tipp-Ex om zijn woordvoering kort te houden, Marco in 't Veld! (applaus).

Een gedichtenbundel. Een familieman. En de laatste roker in zijn omgeving. Een warm hart voor sport en cultuur. Dat geldt trouwens niet voor auto's. Hij genoot dan ook van zijn rol als ‘ouwe rot’ in deze raad en hij heeft veel plezier in het politieke werk. Dat straalde ervan af. Als speciaal eerbetoon aan deze vicevoorzitter van de raad nu een optreden van een echte grote poëet. Verbonden aan de gemeenteraad van Groningen en fractieassistent van GroenLinks: Jan van den Berg!

Jan van den Berg:

Ja, Hans Paul, je wilde bij je afscheid een gedicht. Ik dacht eerst aan iets episch, een ballade of zo. Maar dat vond Jan toch iets te wijldlopig. Althans, daar was hij bang voor. Hij dacht meer aan zo'n mopje zoals wekelijks in het Dagblad van het Noorden staat van een of andere neoliberale dichter. Hoe heet hij? Van Wissen? Dat rijmt op vergissen... Het is dus een ‘sonnnette’ geworden, want zo heet zo'n gedichtje:

*Hans Paul,
Hoe nog de lichtheid van het bestaan te dragen
Met name die rond de gemeenteraad
Nu jij dit mooie gremium verlaat?
Wie zal er mij en wie moet ik nu plagen?
Dat forum, zegt men,
wordt een leuke tent
Zoekt men daar nog een fractieassistent?*

Een cd met een Gronings lied. Zij nam ruim twee jaar geleden afscheid van de raad. Nu neemt ze weer afscheid, een Heintje Davids? Nee, ze zat twee jaar in de Tweede Kamer van 2007 tot 2009. Zij trad vrijwillig terug om belangrijk partijwerk te doen als landelijk penningmeester. Ze is kordaat en zeer stevig in het debat. Met een geweldige stem! Een stem waar vele mannen jaloers op zouden zijn. En een bezige bij ook. Deze onvermoeibare politica. Met hart en ziel zet ze zich in voor de stad. Velocitas is haar voetbalclub. Een cd met Groningse liederen voor Rosita van Gijlswijk! (applaus).

Muzikaal intermezzo.

Een kaars. Hij is bescheiden. Hij weet heel veel maar laat het weinig merken. Hij is zelf een voorbeeld van mooie, goede integratie. Geslaagd. Hij is een trots op zijn kinderen: Selma, Carim, Amira, Meisa. Deze kinderen moeten goed integreren in de Nederlandse samenleving. Maar ze moeten ook toch hun eigen identiteit bewaren. Hij nodigde Wilders uit om, als het gaat over eigen identiteit en integratie, een kijkje te nemen in zijn mooie gezin. Hij staat vooraan bij de homo-emancipatie. Hij is ook een lichtend voorbeeld voor tolerant Nederland. Daarom een kaars voor Mohamed Azghoughi! (applaus).

Een zak hout. Hij kent zijn dossiers. Met ambtelijke precisie vreet hij zich vast in de onderwerpen. Wethouder Peter Verschuren kan erover meepraten. Daarvan is hij een soort lievelingsvijand. Hij heeft een hekel aan regen. En ook aan de winter. Daarom is hij vaak te vinden op Caribische eilanden. Om de kou in Nederland te verdrijven heeft hij een houtkachel. In de huidige milieudiscussie is die houtkachel door stof en uitstoot nogal taboe. Hij weet alles van houtverbranding. Niemand van de vele tegenstanders kan hem verslaan. Om hem dus toch maar te belonen, een zak kachelhout voor Bert Oost! (applaus).

Een knuffelbeer. Wie haar naam noemt, zegt 'Petemoei'. De goede fee uit het sprookje Assepoester. Zij is zelf ook de goede fee. Met kuiltjes in haar wangen. Nu ook weer, als ze lacht. Zij houdt niet van het politieke spel. Zij hoopte met haar veertiende plaats niet in de gemeenteraad te komen. Maar het liep anders. Zij volgde Rosita op. Ze zette zich in voor Petemoei. Ze zette zich in voor kinderen die het moeilijk hebben. Mensen in de bijstand moeten sneller bijzondere bijstand krijgen. Drie jaar in plaats van vijf jaar. De raad nam haar voorstel over. Ze is dus zelf een echte Petemoei, deze opgeruimde boerendochter uit de Achterhoek. Volgens onze fractieassistent, Berend de Boer – die daar staat – een mevrouw met een hoog knuffelgehalte. Daarom een knuffelbeer van 'knuffelBerend' voor Agnes Schlebusch! (applaus).

Wij sluiten af, Marthe Westers en Marieke Klooster spelen samen met Reinout Douma 'Climb every mountain'.

(...)

De VOORZITTER: Mag ik dan aan de vertrekkende raadsleden vragen om naar voren te komen om het al lang toegezegde cadeau in ontvangst te nemen? Dan is er ook gevraagd of u als vertrekkende raadsleden met mij op de foto zou willen. Ik kan mij niet voorstellen dat u dat niet wilt... Dus ik ga u nu uw cadeau overhandigen.

De voorzitter sluit de vergadering om 19.00 uur.